

[Hanne Andersen]

Småbørnsforældre er jo ikke alene af egen fri vilje, men også af simpel nødvendighed på arbejdsmarkedet i dag. To indtægter er en nødvendighed for at eksistere, der er ikke noget valg, men hvis der var, ville valget alligevel blive et både-og: både familie og arbejde med raske børn i gode institutioner eller god dagpleje. Kvinder og mænd ønsker at være aktive både hjemme og ude. Derfor er børns sygdom ikke kvindernes problem alene. Det er familiernes, det er samfundets. Det er kendsgerningerne. De, der ønsker, at ansvaret for børnene alene skal være kvindernes, mødrenes, er ude af trit med udviklingen og virkeligheden. De lukker øjnene.

Jeg anbefaler derfor med glæde dette forslag om forældres og lønmodtageres ret til frihed ved børns sygdom, forældres ret til at vedkende sig børnene, ret til ikke at skulle bruge den hvide løgn, og ikke alene ret til frihed på barnets første sygedag.

Forslaget giver ret til fravær for den enlige lønmodtager og forsørger i indtil 20 dage inden for 12 på hinanden følgende måneder, de samlevende forældre, lønmodtagere, indtil 10 dage til hver i samme periode. Et barn får altså efter forslaget ret til at blive passet af forældre, når det er sygt.

Der, hvor der er to om at dele de 20 dage, lægger vi vægt på, at der deles. Forældre vil gerne dele, men det betyder også meget. Tænk på erhvervslivets vurdering af arbejdskraften! Tænk bare på ansættelsessamtalen! Ved deling af pasningsretten vil det blive lige så interessant at høre om mænds familier i ansættelsessamtalen. Det har altid været en selvfølgelighed, når kvinderne var i den situation. Retten skal ikke kunne overføres til den ene af forældrene, også af den grund. Børn skal være synlige både på kvinders og på mænds arbejdspladser.

De fyldige bemærkninger beskriver og dokumenterer sygedagene hos børn i forskellige aldersgrupper. De yngste er de mest udsatte. De har størst behov for omsorg fra dem, de kender bedst. Mange forældre har ofte måttet lyve sig syge. Kvinderne har førstepladsen her. Den er de ikke stolte af, for den førsteplads betyder utryghed. Det er uværdigt. Det er også uværdigt at indlægge børn på sygehus, hvis det ikke er tvungende nødvendigt, hvis forældrene kunne passe dem, hvis de havde muligheden. Det er katastrofalt, hvis børn overlades til sig selv, fordi den mulig-

hed, dette forslag indeholder, mangler. De tilbud, der findes, er ikke tilstrækkelige.

At det i forslaget også siges, at der skal afgives tro og love-erklæringer eller lægeerklæringer, kender vi. Det er ikke nyt. Men det er nyt, at der gives ret til at passe syge børn med dagpenge.

Alle, der interesserer sig for børnene og deres forældre, må hilse forslaget velkommen. Der findes i forvejen aftaler på arbejdsmarkedet, og der er nogle af dem, der i dag er bedre end dette forslag. De bevares naturligvis, men alt for mange har ikke gode aftaler. Dette forslag er et skridt på vejen for at forbedre situationen først og fremmest for børnene og for forældrene. Gevinsten er sikker. Gevinsten er først og fremmest tryghed for børnene og for forældrene, og familiens største hverdagsproblem bliver ryddet lidt af vejen.

De, der bakker op bag forslaget, viser, at der er handling bag de smukke ord om børn og børnefamilier.

Houe (KF):

Forslagsstillerne ser et problem ved at få børn passet under sygdom, når begge forældre har arbejde, eller når en enlig beskæftiget har små børn.

At der ofte er et problem, er jeg enig med forslagsstillerne i. Imidlertid er efter et rimeligt skøn ca. $\frac{1}{4}$ af samtlige arbejdstagere omfattet af en eller anden form for overenskomstfastsat ret til fravær ved et barns første sygedag. Det er min opfattelse, at foranstaltninger på dette område bør henvises til forhandling mellem arbejdsmarkedets parter og således ikke bør være et lovgivningsspørgsmål.

De seneste års forbedringer vedrørende forældres ret til orlov i forbindelse med fødsler og den nylig vedtagne skattereform, som i rimelig grad tilgodeser familier med børn under 18 år, bestyrker mig i min tro på, at problemet med pasning af børn under sygdom er rimeligt tilgodeset fra statens side.

I øvrigt vil en generel ordning som foreslået betyde ganske betydelige ekstraudgifter for stat og kommuner og en ganske overordentlig bekostelig og besværlig administration.

Børns pasning under sygdom har i mange år optaget os alle, og sagen har været vendt